

Nieuwsbrief " STICHTING OUDEREN IN ARMENIE "

Voor u ligt alweer de vierde nieuwsbrief van onze stichting.

De wereld verandert snel, vooral in 2014 zijn de berichten van oorlogen, racisme, vluchtelingen en vervolgingen niet van de lucht.

Wat er door al dit geweld en deze ellende heen niet is veranderd is de situatie van de eenzame ouderen in Armenië.

Deze ouderen zijn net als vele voorgaande jaren weer met een bang hart de winter ingegaan. Zullen we het overleven? Of juist voor anderen weer "kunnen we nu eindelijk van deze ellende verlost zijn door de winter niet door te komen?"

De situatie van de eenzame ouderen lijkt er door de gevolgen van de crisis alleen maar slechter op te worden en voor velen is een eenzame dood, hoe erg ook een welkome oplossing....

Wij als stichting trekken ons het lot aan van deze arme eenzame bejaarden die niets meer hebben om naar uit te kijken. En dankzij vele vaste gevers en eenmalige giften en acties zijn wij in staat om elk jaar zo rond de 33 eenzame bejaarden een laatste stukje waardig bestaan te kunnen laten leven. Deze mensen zijn oud en vaak hulpbehoevend en huilen van blijdschap als er wederom die mensen uit dat verre Nederland hun vrijwel jaarlijks (op eigen kosten) bezoeken, omdat ze weten dat die "vreemde ver weg wonende mensen "hen niet vergeten zijn.

Het hout en voedsel wordt daar ter plaatse gekocht zodat ook daardoor weer mensen die het hard nodig hebben een stukje mee profiteren van de giften gedaan aan de eenzame bejaarden.

Elke keer is dit weer een emotioneel moment als die droevige oude betraande ogen vragen of ze ook deze winter weer mogen rekenen op het zo noodzakelijke hout of gas voor de winter want de grootste angst, die helaas voor vele oude mensen daar werkelijkheid word, is om in alle eenzaamheid te sterven van de kou en of ondervoeding in de kale sobere oude container waar ze vaak al vele jaren in strijd tegen de eenzaamheid, kou en armoede hebben vertoeft. En wat een prachtig gezicht dat deze tranen direct omslaan in tranen van blijdschap dat deze zorg van hen word weggenomen en er zoveel dankbaarheid van deze oude gegroefde gezichten straalt....

Gelukkig hebben we dankzij de giften van vaste en nieuwe sponsors weer al "onze" bejaarden blij kunnen maken met brandstof en een aangepast voedsel pakket om de koude winter door te komen.

En alleen de gedachte al dat daar ergens in dat verre Nederland mensen zijn die zich hun lot aantrekken is al een reden om zich iets minder eenzaam te voelen.

Waar wij als bestuur van deze stichting ook erg dankbaar voor zijn is dat we door uw gulle gaven een reserve potje konden creëren waaruit we in nood situaties mensen kunnen helpen met medicijnen en medische verzorging. Ook voor mensen die indirect bij "onze"bejaarden zijn betrokken .Hoe dat in zijn werk gaat

kunt u lezen in het volgende reis verslag welke gemaakt is naar aanleiding van het bezoek wat enkele bestuursleden en sponsors maakten in september 2014.

Dit verslag is gemaakt door Henk Hoekstra:

Op zondag 21 September s,morgen vroeg vertrokken wij om 3 uur richting Schiphol de bestuursleden H Hoekstra Thea Hoekstra en Simon Hoekstra samen met Tjerk en Geertje Koster als gasten. Via Amsterdam Parijs landen we om 20.00 uur in Yerevan de hoofdstad van Armenië. Avetik en de chauffeur van onze bus stonden ons op te wachten en na een hartelijk weerzien vertrokken we richting Guymri. Waar wij ons project hebben. Even een tussen stop bij oude bekenden even een hapje en wat Fanta vertrokken we richting Guymri. Om 24.00 uur waren we bij ons hotel. De volgende ochtend na het ontbijt liepen we naar het kantoor waar we hartelijk begroet werden door Kima de penningmeester van onze stichting daar. Eerst een bakje koffie toen de kleren en het breiwerk op tafel. Dit zou Kima verdelen voor de ouderen en wij gingen met Avetik naar de eerste ouderen.

Onze eerste ontmoeting was een oude vrouw die voor het eerst in het project zat. Een vrouw met een verleden, man en drie kinderen verloren maar zo vol van haar Heiland daar werd je wel even stil van, ze getuigde het half uurtje dat we bij haar zaten en haar dank was groot om de hulp die wij ze als stichting gaven. Tussen door bezochten wij ook sponsor kinderen van FamtoFam welke we al jaren kennen. Onze volgende oudere was de grootmoeder van twee jongens die een speciaal plekje hebben in ons hart. Enkele jaren geleden kwam ze op ons pad helemaal berooid en niets meer om te eten. Nu kunnen wij haar

en de jongens helpen en als wij daar komen dan straalt ze en begroet ons hartelijk.

Ook wij moeten aan ons zelf denken dus met ons allen een restaurant opgezocht met onze gasten Avetik Rozana zijn vrouw, en Kima heerlijk gegeten als dank nog even een aardigheidje voor de gastheer en vrouw gekocht. Toen liepen we naar het hotel om gezellig na te praten om vervolgens naar bed te gaan.

De volgende ochtend na het ontbijt richting kantoor een kopje koffie en de zaak door spreken wat te doen. Kima had alles al verdeeld voor de ouderen, met twee auto's naar de volgende ouderen. De eerste waar we heen gingen was een oude bedlegerige vrouw van 90 jaar. Ook zij zat voor het eerst in ons project we hadden medelijden met haar hoe zij daar lag en vreesden dat het voor haar moeilijk zou zijn om de winter door te komen. Ze was blij met onze hulp. De volgende oudere was een klein maar vrolijke vrouw van 86 jaar ze begroete ons hartelijk ze kreeg een muts sjaal en handschoenen waar ze heel blij mee was. Ook van haar de vraag of ze weer hulp kreeg. Als wij haar hulp toezeggen dan zie je ze glimlachen met stralende pret oogjes.

Vervolgens weer op reis naar de blinde vrouw op negen hoog in een oude flat. we klopten op de deur ze hoorde Simon zijn stem en gaf hem een knuffel om vervolgens ons allen te begroete. Deze vrouw krijgt van ons gas dat wij betalen. Ook hier weer de dankbaarheid wat ons het gevoel geeft van hier doen we het voor. de volgende oudere blijkt niet thuis te zijn..Ze was naar de markt vertelde een buurvrouw maar geen nood de chauffeur met de auto richting de markt en even later stapte ze uit de auto ook hier weer een hartelijk welkom. Even mee het oude huisje in wat fruit en drinken even praten ook hier weer de vraag om hulp voor dit jaar ook zij krijgt de toezegging dat ze dit jaar weer hulp krijgt.

Nadat we nog sponsor kinderen hebben bezocht gingen we richting kantoor om de volgende dag door te spreken. Een restaurant vlakbij opgezocht waar we heerlijk hebben gegeten met ons allen. Terug gelopen naar het hotel, het was mooi weer dus nog even buiten gezeten .

De volgende dag na het ontbijt naar het kantoor even een bakje en door praten wat we gaan doen .Dit duurt soms even voordat we op weg kunnen. De volgende oudere weer een vrouw zit ook al jaren in het project ze woont in een

blauw houten huis waar we met een trap naar binnen gingen. Eerst de kleren en het breiwerk aan haar gegeven. |

Deze oude vrouw was zo vreselijk blij dat ze weer op hulp kon rekenen ..

De nodige vragen gesteld hoe het met haar ging, en haar vraag of ze weer hulp kreeg. Als we het beaamden zie je weer die lach om de mond. Verrast ons weer te zie ook hier weer de vraag of ze weer werd geholpen je ziet dan hoe belangrijk het voor hen is de hulp uit Nederland.

Terug naar het kantoor werd er contact gezocht met Xoren een gehandicapte jongen van 23 jaar waar wij een speciale band mee hebben. Na een telefoontje kwam hij op het kantoor begroete ons hartelijk en was blij verrast met het geld van Annie dat hij heel goed kon gebruiken. Hij liet even zijn prachtige stem horen waarna wij hem vroegen of hij met ons mee wil om te eten. WY NOT... dus op naar een mooi gezellig restaurant waar we heerlijk hebben gegeten het was een feest voor hem. Avetik ,Kima en Xoren gingen met de auto naar het kantoor, maar wij wilden het liefst even lopen stevig de pas er in. Daarna op naar het hotel het was al behoorlijk koud geworden dus maar even een cognacje om warm te worden.

De volgende ochtend na weer een voortreffelijk ontbijt, weer de pas er in richting het kantoor de dag door spreken en op naar de volgende oudere. Weer een oudere vrouw in een oude flat we kwamen er binnen en ze lag op bed, bleek in de winter haar heup te hebben gebroken uitgegleden op bevroren water in de gang. En nu ook nog last van galstenen. Ze lag dus al een tijd op bed maar klagen nee ze was blij ons te zien vooral met haar warme muts en wanten die we mee hadden genomen. Ook hier weer de toezegging voor hulp waar ze zeer blij mee was. Onze volgende ouderen waren een echtpaar hij zijn hele

leven al blind en wij zagen dat ze iets had aan haar been had met een vies verband er om we schrokken er van.

Het verband bestond uit smerige doeken die een ernstige infectie hadden veroorzaakt ,inmiddels (november 2014) is dankzij door geld uit onze sponsor pot waardoor er een verpleegster kon worden ingehuurd , weer een schone wond welke langzaam hersteld . Zonder deze hulp zou ze waarschijnlijk al zijn overleden met

daarbij haar blinde man achterlatend.

[oude vrouw met blinde man ,deze vrouw heeft ernstige wond aan haar been welke wij hebben laten behandelen.](#)

In een oude container met een gammele vloer niet best maar er komt nu een verpleegster om haar been te verbinden en de wond schoon te maken dit was echt nodig .Op naar een andere flat waar een vrouw zat met reuma zij was 45 jaar en had echt hele dikke knieën en andere problemen deze vrouw kreeg medische hulp in de vorm van medicijnen, maar was niet toereikend voor een heel jaar. We hebben besloten om haar te helpen met medicijnen het hele jaar door .Nog wat kinderen bezocht en ook deze dag kende haar einde het gaat snel. Op een terras een gezellige ontmoeting met leden van Fam to Fam

gehad. De volgende dag na het ontbijt terug naar het kantoor waar een moeder zat met haar dochter uit Yerevan om Tjerk en Geertje te ontmoeten .Op naar een oud klein vrouwtje die op een boven verdieping woont. Ze was niet thuis haar buurvrouw nodigde ons uit bij haar thuis om op haar te wachten .Na een tijdje daar was ze, klein van stuk maar oh zo fit de trap op. We moesten gaan zitten want ze had Yoghurt gekocht dat wij moesten proeven nou de smaak was goed .De laatste oude vrouw is voor ons favoriet, waarom? als we komen dan komt de cognac fles op tafel (dit is TRADITIE in Armenië om dank te zeggen en vriendschappen te bezegelen) deze word het hele jaar bewaard speciaal voor deze gelegenheid , snoepje er bij altijd gezellig zo ontvangt ze ook de mannen die haar het hout brengen in de winter leuk om mee af te sluiten deze week in Gyumri. De laatste dagen gaan we nog even wat families op zoeken buiten deze stad.....

U hebt hier kennis kunnen nemen van hoe een reis er ongeveer uitziet en vooral van de dankbaarheid welke door de mensen daar getoond wordt aan die "ver weg "mensen die zich om het lot van deze eenzame ouderen bekommeren.

Wij kunnen en willen deze mensen niet vergeten en op onze beurt zijn wij U als sponsor weer zeer dankbaar dat we mede namens uw giften dit allemaal kunnen doen voor deze kwetsbare groep.

Eigenlijk zouden we een ieder van u huidige en toekomstige sponsors heel graag eens willen meenemen om de situatie daar te plekke te bekijken, maar het geld wat dat zou moeten kosten(ook al zijn de tripjes op eigen kosten) gebruiken we liever om de mensen daar te ondersteunen.

[Deze mevrouw heeft de door een van onze sponsors gebreide sjaal met vreugde en dankbaarheid in ontvangst genomen ...](#)

Vaak word ons gevraagd of we niet meer mensen daar zouden kunnen ondersteunen en het antwoord is dan helaas "JA"maar om te voorkomen dat er geld zou moeten gaan naar organisatorische kosten willen we het graag klein houden zodat ALLES wat we krijgen ook daadwerkelijk daar aankomt. Ook word er regelmatig een nieuw schrijnend geval toegevoegd omdat er vanwege de leeftijden helaas ook mensen wegvallen.....

Gelukkig kunnen we dan terugdenken aan een bij ons bekend persoon welke in de "winter "van zijn of haar leven heeft kunnen sterven met de gedachte dat er mensen waren die hun in ieder geval op een waardige manier hebben kunnen laten leven en sterven.....

Met dank namens ons EN hen!

Het bestuur van de stichting "help de ouderen in Armenië"

Voor giften en of vragen kunt u naar één van onze bestuursleden bellen (nummers op website : www.helpdeoudereninarmenie.nl) Overmaken kan en mag altijd op nummer : NL60RABO 0127 4814 19 T.N.V Stichting Help De Ouderen in Armenië te Buitenpost

Wij zijn een Anbi stichting dus uw giften kunnen worden afgetrokken van de belasting.

Nieuwsbrief word elk jaar gesponsord door NEF grafisch Kollum (voorheen TRION).

SPONSOR ACTIE OUDEREN ARMENIE

Om te laten zien hoe het is om te leven in armoede, en hoe o.a oude mensen leven in Guymri Armenië, heeft de stichting " help de ouderen in Armenië" samen met Jeugdwerker T.vd Velde het idee naar voren gebracht om bij de Christengemeente kerk in Buitenpost een container neer te plaatsen naar het leven daar.

Het is de bedoeling dat de jeugd er in gaat wonen, van zondag 28 op maandag 29 december, en maandag 29 december op dinsdag 30 december s,avonds van 17.00 tot s'ochtends 11.00 uur.

Hierna volgt een Armeens ontbijt.

Een container naar Armeens uiterlijk betekend: Een klein lampje met voor verdere verlichting kaarsen. Geen telefoon geen kachel en een hard bed.

Wie zich als jongere geroepen voelt (vanaf 15 jaar), kan zich eind November op geven bij Teun van der Velde, het is de bedoeling dat er ook een paar ouderen mee doen.

De jeugd laat zich sponsoren, zodat we bij deze actie een opbrengst kunnen verwachten welke weer word gebruikt voor de leef omstandigheden van onze eenzame ouderen in Armenie welke 24 uur per dag in een soortgelijke container leven ZONDER sponsoring.

Het aanmeldings formulier is bij Teun van de Velde verkrijgbaar. Beide avonden is er in de ontmoetingsruimte van de kerk een Armeense avond met hapjes naar Armeens gebruik voor belangstellenden.

Voor vragen kunt een zich wenden tot Teun van der Velde en of Simon en Henk Hoekstra.

Telefoon Henk Hoekstra : 0511 543047

Telefoon Simon Hoekstra:0511 543206